

EL TRESOR

Hi havia una vegada una nena anomenada Aitana i un nen que es deia Ramon. Un dia van anar per un camí que anava al bosc, a part del bosc hi havia una casa vellà i abandonada, feta de fusta, petita i amb finestres tapades. La van inspeccionar per fora. Va passar una estona i van sentir un soroll dins de la casa com si alguna cosa hagués caigut a terra i s'hagués trencat. Van entrar per veure aquella cosa que havia caigut i per veure com era per dins la casa. Estava tot ple de mobles vells amb molta pols – Mira! És una gerra que ha caigut! Va dir el Ramon. Una gerra que estava a dalt d'un moble i que havia caigut. Al costat d'aquell moble hi havia un bagul. Tots dos s'havien quedat impressionats. Volien obrir-lo perquè tenien molta curiositat. Però no el podien obrir, ja que només s'obria amb una clau màgica. Després es van tornar cadascú a la seva casa perquè ja era tard.

Al dia següent li van dir als seus companys de la classe, que eren el Pol, la Marta i el Nico, el que havia passat en aquells estranys moments. - Ahir nosaltres vam anar al bosc, hi havia una casa vella i abandonada, a dins hi havia un bagul. El volíem obrir perquè teníem molta curiositat, però no vàrem poder ja que anava amb clau i estava tancada. Creiem que està en alguna part del bosc, però no sabem a quina. Ens podeu ajudar? – Sí, d'acord, us ajudarem. - Però com les trobarem? Va preguntar el Pol. - Ja ho sé! Va contestar el Ramon. Anirem pel mateix camí i mirarem per les bores. Potser està allà. - Tu creus? Va preguntar la Marta – A veure, no ho sé, mai se sap. Va dir el Ramon. - Aquesta tarda, no? Van dir els seus amics. - Sí. Va dir la Marta.

Va arribar la tarda, van anar i justament quan portaven gairebé vint minuts de camí van veure una casa idèntica a la del bagul bastant apartada del camí. Van anar i van entrar. Era igual que l'altra, tota plena de mobles vells. Després va dir el Ramon: – Anirem a poc a poc. Jo i l'Aitana investiguem en aquest moble i vosaltres tres en aquell altre d'allà i si no el trobem en cap d'aquests mobles tots junts investigarem els que falten. D'acord? – D'acord, et fem cas. Van dir tots els seus amics.

L'Aitana i el Ramon van començar a obrir calaixos i a un d'ells hi havia un munt de claus.– Ostres! Un munt de claus! Quina serà? Va preguntar l'Aitana - Ja tinc la solució! Agafarem totes les claus i quan arribem a l'altra casa on és el tresor anirem provant, fins que descobrim la clau correcta. - Després les que sobrin les amagarem en algun lloc d'aquella casa. D'acord? Va dir Ramon.

– D'acord, bona idea. Ho farem. Va contestar l'Aitana.

Van anar a la casa, van entrar i tots van començar a provar totes les claus. Va passar una estona i quan ja faltaven poques per provar una d'aquelles claus va funcionar. - Mireu, s'ha obert! Anem a obrir-lo del tot! Va dir el Pol.

El van obrir tots il·lusionats i de cop i volta es van adonar que el bagul estava buit. Tots es van desesperar. – Així que no ha servit de res fer tot això? Van dir entre tots.

Van collir la resta de claus i les van guardar a un calaix que hi havia en un moble. Després els nens van marxar tots a casa seva i no van dir res de res.